

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Alexandra Šímy a soudců JUDr. Vladimíry Ladmanové a Mgr. Miroslava Hromady, Ph.D., **ve věci péče o nezl. L. P., nar. , zast. Městským úřadem v Domažlicích jako opatrovníkem, dceru L. P., nar. , bytem , zast. JUDr. Josefem Štětinou, advokátem v Domažlicích, Boženy Němcové 74, a nezjištěného otce, za účasti navrhovatele A. P., nar. , bytem , zast. JUDr. Radkem Kellerem, advokátem se sídlem v Brně, Jaselská 23, o vydání předběžného opatření, o odvolání matky proti usnesení Okresního soudu v Domažlicích ze dne 15.7.2015, č.j. 13 Nc 2283/2015-23,**

takto:

Usnesení soudu I. stupně s e m ě n í tak, že se návrh A. P. na předběžnou úpravu jeho styku s nezl. L. P., nar. , z a m ě t á .

Odůvodnění

Soud I. stupně napadeným usnesením vyhověl návrhu A. P. a předběžným opatřením rozhodl, že je oprávněn se s nezl. L. vídat každý lichý týden v roce od soboty 10.00 hod. do neděle 18.00 hod. Upravil související povinnosti a jmenoval opatrovníkem nezl. L. Městský úřad v Domažlicích. V odůvodnění uvedl, že postupoval dle § 917 ObčZ a vycházel z toho, že navrhovatel prakticky po dobu 6 let vykonával rodičovskou odpovědnost k nezletilé, pečoval o ni a vychovával ji. Nezletilá má k němu kladný vztah a po rozvodu bezproblémově realizuje dohodnutý rodičovský styk, v rámci něhož se stýká i se svým sourozencem, který byl svěřen do péče navrhovatele. Náhlé bránění ve styku navrhovatele s nezletilou má za následek důvodnou obavu z citové újmy na straně nezletilé i jejího sourozence.

Ve včasném odvolání matka nezletilé namítla, že soud I. stupně rozhodl o nařízení předběžného opatření dříve, než byl nezletilý ustanoven opatrovník pro toto řízení. Proto se soud nemohl před rozhodnutím dotázat na stanovisko matky a opatrovníka k návrhu . Předběžné opatření bylo vydáno, aniž k tomu byly splněny zákonné předpoklady a rozhodnutí je v naprostém rozporu se zájmem nezletilé. Dne 19.6.2015 nabyl právní moci rozsudek, jímž navrhovatel úspěšně popřel své otcovství k nezletilé, tím pozbyl účinnosti předchozí rozsudek upravující rodičovský styk navrhovatele s nezletilou. Navrhovatel fabuluje, pokud poukazuje na zájem nezletilé a jejího sourozence, tento závěr přejatý soudem I. stupně není nijak podložen. Z korespondence mezi matkou nezletilé a navrhovatelem, kterou soud neměl k dispozici, je zřejmé, že navrhovatel spojuje otázky popření otcovství k nezletilé s majetkovými převody podílů na nemovitostech a dalšími finančními transakcemi. Styk nezletilé s ním tedy není v současné době žádoucí, neboť navrhovatel na ni špatně výchovně působí. Dále se označuje jako její otec a brání tím v rozvíjení potřebných citových vazeb ke skutečnému otci nezletilé L. .

Odvolací soud napadené usnesení přezkoumal, aniž k tomu nařídil ústní odvolací jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.) a dospěl k závěru, že odvolání matky je důvodné.

Předběžné opatření obecně lze vydat, je-li prokázáno, že je nutná zatímní úprava poměrů účastníků a základní skutečnosti o tom jsou alespoň osvědčeny. Pokud se předběžné opatření týká dětí, nepochybně musí i předběžná úprava poměrů v první řadě sledovat jejich zájem. V přezkoumávané věci ale zájem nezletilé vidat se s navrhovatelem nebyl ani osvědčen, ani tvrzen – sám navrhovatel zdůrazňoval pouze svůj vlastní zájem, případně zájem své rodiny a polorodého sourozence. Nezl. A. má navrhovatel ve své výchově, je však upraven jeho styk s matkou obou dětí a je tedy zajištěno i to, aby se sourozenci vídali. Navrhovatel není biologickým otcem nezletilé, sám o popření otcovství usiloval a existuje-li mezi ním a nezletilou citová vazba, bude zřejmé až po provedení důkazů ve věci samé.

V přezkoumávané věci není obava z narušení biologických či rodinných vazeb mezi nezletilou a navrhovatelem, a vztah k nepříbuzné osobě – byť je dle § 927 ObčZ možné jej zkoumat i v řízení o úpravu styku – by jen výjimečně mohl být takové intenzity, aby jeho případnou nerealizací došlo k újmě v zájmech nezletilého dítěte. Nelze tedy uzavřít, že situace vzhledem ke své závažnosti vyžaduje bezodkladný zásah soudu formou rozhodnutí o předběžném opatření. To platí v přezkoumávané věci tím spíše, že zájem nezletilé vidat se s navrhovatelem nebyl nijak osvědčen, ostatně zřejmě tyto styky již od června letošního roku neprobíhají. Nebyla tedy prokázána potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků ve smyslu § 75c odst. 1 o.s.ř.

Protože zásah do poměrů dítěte předběžným opatřením je výjimečný a ve spisu nejsou žádné podklady pro úvahu, zda je takový zásah nezbytný a nutný v zájmu nezl. I., odvolací soud dle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. napadené usnesení změnil a návrh zamítl.

Odvolání matky ale není důvodné, pokud poukazuje na výrok o ustanovení opatrovníka nezletilé a na to, že před vydáním předběžného opatření nebyl zjištěn názor matky ani opatrovníka. Takový postup zákon předpokládá (§ 455 z.ř.s., § 75c odst. 3 o.s.ř.) Odvolací soud dodává, že matka sice zmínila, že otcovství k nezl. I. již uznal její biologický otec, nicméně o tom žádná listina předložena nebyla, proto v záhlaví tohoto usnesení není otec označen.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

V Plzni dne 10.08.2015

**JUDr. Alexander Šíma, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení:
Hana Vocolková